Soos toe ons jonk was...

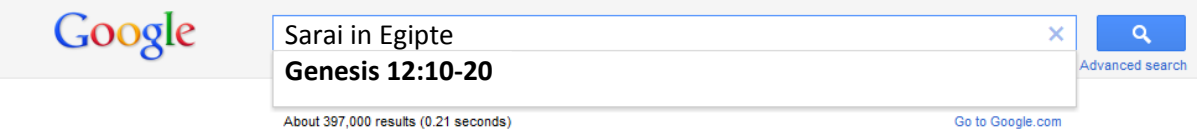

Tydperk	600 – 500 v.C. (Die verhaal van Abram verwys na voor die Egipte verhaal)
Agtergrond	In Genesis 12:7 gee God aan Abram 'n belofte dat Kanaän aan sy nageslag beloof word. Abram kies egter, op grond van die hongersnood, om Egipte toe te gaan, maar hy moet 'n plan maak om te verhoed dat hulle moeilikheid kry en besluit om 'n leuen te vertel.
Waar	Babilonië

Die storie maak dan nie sin nie, wat is aan die gang?

- Farao het geweet dat met die mense wat Egipte toe stroom, mense maklik uitgebuit kan word om vir hom te werk. Abram sou dus hard moes werk in Egipte.
- Abram word nie gestraf oor hy nie Kanaän toe trek nie, die uitdagings is bloot anders in Egipte, Kanaän sou ook uitdagings gehad het.
- Om 'n leuen te vertel aan iemand in jou buite-groep was nie oneerbare gedrag nie. Dit was 'n manier om hulle uit te oorlê. In die geval was dit die plan wat Abram gemaak het om hom en Sarai veilig te hou.
- Die verhaal wil nie vertel dat God Abram se kant kies, ongeag of hy eerlik was of nie. Dit bevestig eerder God se teenwoordigheid in ons omstandighede en besluite.

My notas:

Its time to get practical!

Hoe verskil my wêreld van Abram se wêreld?

Waar het ek al God se teenwoordigheid in my besluite/omstandighede besef?
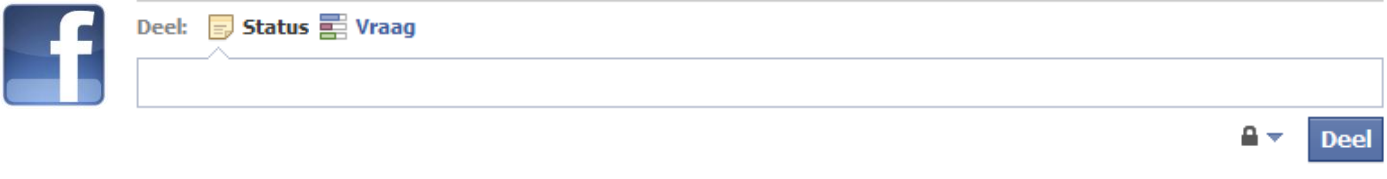
Wat is die probleem met 'n mens-gesentreerde teologie?